

i øvrigt anvendes til, og der er tale om udbredte og internationalt koordinerede anvendelsesområder.

I henhold til den gældende bekendtgørelse nr. 934 af 15. december 1998 om den samlede danske nummerplan inddrages en række kortnumre pr. 1. juli 2000, pr. 31. december 2000 og et yderligere antal pr. 1. juli 2003. Inddragelsen af disse kortnumre vil blive videreført som planlagt.

Inddragelse af andre numre end kortnumre skal ske med mindst 3 års varsel, hvilket fremgår af den gældende bekendtgørelse nr. 921 af 9. december 1998 om Telestyrelsens administration af nummerressourcer m.v.

Der er ingen aktuelle planer om inddragelse af andre dele af de på nuværende tidspunkt tildelte og anvendte nummerressourcer eller for omlægninger af den samlede nummerplan. De foreslåede bestemmelser vil, i det omfang sådanne inddragelser eller omlægninger bliver aktuelle, blive anvendt som grundlag for fastsættelse af rammer, tidsfrister m.v. herfor.

Til stk. 3

Denne bestemmelse er en substansmæssigt uændret videreførelse af § 2, stk. 5, i den gældende nummerlov.

Der er dog foretaget en sproglig forenkling af bestemmelsen, som bl.a. ikke længere indeholder en gentagelse af indholdet af den overordnede formålsbestemmelse.

Hjemlen vil i overensstemmelse med den hidtidige anvendelse alene blive benyttet til bekendtgørelsesregulering på områder, hvor de af ITU og ETSI udstukne rammer for disponering af numre til netinternt brug forudsætter en national udfyldning.

Til § 26

Bestemmelsen afgrænser, til hvilke formål der kan tildeles kortnumre. Kortnumre er telefonnumre, som har færre cifre end de abonnentnumre, der normalt tildeles. Det vil med den gældende nummerplan sige telefonnumre, der er kortere end 8 cifre, typisk 3-5 cifrede numre.

Kortnumre er en begrænset ressource, der beslaglægger betydelige ressourcer i den samlede nummerplan. For eksempel beslaglægger et 4-cifret kortnummer samme plads i den samlede nummerplan som 10.000 almindelige 8-cifrede abonnentnumre. Ydermere er adgang til at udnytte kortnumre en vigtig konkurrenceparameter for udbyderne. Det er derfor en del af sigtet med bestemmelsen at sikre klare og entydige regler for, til hvilke formål kortnumre kan anvendes,

og således sikre, at der ikke i urimeligt omfang anvendes nummerressourcer hertil.

Bestemmelsens nr. 1 og nr. 3-5, er en substansmæssigt uændret videreførelse af § 2, stk. 4, i den gældende nummerlov.

For så vidt angår nr. 5, er der tale om en sammenskrivning af den gældende nummerlovs § 2, stk. 4, nr. 3 og 4, om afsættelse af kortnumre til henholdsvis frit operatørvalg og sikring af adgang til for slutbrugerne at kalde op til eksempelvis udbydere af offentlige datakommunikationstjenester via kortnumre inden for nærmere afgrænsede nummerserier.

Desuden præciseres det med den ændrede formulering, at der både kan være tale om at foretage opkald til en anden udbyder end den udbyder, som slutbrugeren i øvrigt har sit kundeforhold hos, og om at foretage opkald til en anden teletjeneste hos samme udbyder, for eksempel en særskilt Internettjeneste.

Som nævnt ovenfor er kortnumre en begrænset ressource, og Telestyrelsen har derfor uanset bestemmelsen i nr. 5 mulighed for, i forbindelse med den samlede administration af nummerressourcerne, at henvise udbydere, der ønsker at udbyde flere forskellige tjenester via et kortnummer, til at anvende samme eller et begrænset antal kortnumre hertil. Telestyrelsen kan desuden afvise tildeling af kortnumre til en mere specialiseret form for tjeneste, der ligger uden for det ovenfor beskrevne, i det omfang de samlede nummerressourcer, der er afsat til det pågældende formål, nødvendiggør dette.

Dette kan i givet fald ske på grundlag af regler udstedt af Telestyrelsen i medfør af § 30.

Det skal i den forbindelse understreges, at en udbyder af telenet eller teletjenester, der ønsker at udbyde en teletjeneste, som indebærer, at denne fra et givet punkt i telenettene overtager ansvaret for terminering af de omhandlede opkald, ikke behøver at udbyde en sådan tjeneste via et kortnummer. Almindelige 8-cifrede numre kan således også anvendes hertil, men fungerer i så fald ikke som slutbrugernumre. Se også bemærkningerne til § 40, stk. 1.

Nr. 2 er en ny bestemmelse, der giver mulighed for at afsætte ét kortnummer, der kan anvendes som en samlet »indgangsportal« til hele den offentlige sektor. Bestemmelsen skal ses i lyset af forskningsministerens IT- og telepolitiske redegørelse til Folketinget i december 1999 og den bagvedliggende rapport »Det Digitale Danmark«. Et af forskningsministerens initiativer er således etablering af ét samlet »callcenter«, hvor borgerne via et kortnummer kan ringe og få information om alle offentlige myndigheder og institutioner. Bestemmelsen giver ikke hjemmel til afsættel-